

Majer Tamás – Beszámoló

Az utazáson 33 diák és 2 kísérőtanár vett részt. 29 diák a 11.C osztály tanulója, ennek az osztálynak vagyok az osztályfőnöke. Eredetileg 2021 októberében mentünk volna, de a járványügyi korlátozások miatt ez nem volt lehetséges. Február végén kaptunk meg az engedélyt az utazásra, azonban ez az időpont 4 tanuló számára nem volt megfelelő az osztályomban, így őket a 11.B osztályból „pótoltuk”.

Március 16-án délben indultunk Máltára és 24-én este érkeztünk haza. 10 napot töltöttünk Máltán, a repülőtérrel transzferbuszokkal szállítottak minket szállásainkra, egész idő alatt jellemző volt ezen szállítási mód. Azok a diákok, akiknek nem volt szükségük a buszokra, ők gyalog érkeztek az iskolába illetve mentek haza a tanítás után. Sokat utazunk helyi illetve helyközi buszokkal is, főleg azokon a programokon, amelyeket saját magunk szerveztünk.

Az egyik diákcsoport a Gateway Nyelviskolában tanult St. Giljan-ban. A foglalkozások minden nap 11.00-kor kezdődtek, másfél óráig tartottak, tartalmukat tekintve túlnyomórészt közösségépítő gyakorlatok, országismereti tudnivalók (városnézések, múzeumlátogatások) voltak. 12.30-kor kezdődött az „igazi tanóra”, amely 14.00 óráig tartott. A projekt témája a digitális állampolgárság, illetve a fiatalok és a klímaváltozás volt. Folyamatosan együtt dolgoztunk egy olasz csoporttal, amely a Liceo Plinio il Giovane Città di Castello nevű iskolából érkezett. A két csoportot a javaslatunkra ketté osztottuk, tehát az oktatás 2 csoportban folyt, fele-fele arányban voltak jelen olasz és magyar diákok. A kísérőtanárral remek kapcsolatot alakítottunk ki, amelyet a jövőben remélhetőleg ki is tudunk majd használni, hosszabb távú projekteket tudnánk tervezni, nem csak bi-, hanem trilaterális szinten is, vagy akár még több partneriskola bevonásával.

A mobilitás nyelve az angol volt. A saját csoportom kezdetekben A2-B1-es szintet jelentő feladatlapot kapott, pár nap után a gyerekek jelezték a tanárnak, hogy szeretnék B2-C1-szintre is kiterjedő nyelvi tudást igénylő szinten tanulni, ennek a kérésnek a tanár eleget is tett.

A szállásokat illetően elmondható, hogy a gyerekek 95 %-ánál semmilyen panasz se merült fel, se a szállás minőségét, a fogadó családot vagy az étkezést illetően. Nagyon kevés panasz merült fel, de ezeket is záros határidőn belül megoldottuk. Egyetlen komoly probléma az időjárással volt, hiszen a helyiek szerint se volt évtizedek óta ennyire hideg és szeles az idő. Ettől eltekintve minden tökéletes volt.

Az utazás előtt a diákok nagyon alapos felkészítésben vettek részt. Mivel az utazásunkra az engedélyt csak 2 héttel előtte kaptuk meg, ezért mindent rohamtempóban kellett megoldanunk. Hálás köszönetemet szeretném kifejezni Ráthné Murányi Ritának, aki – miután nagyon sikeres pályázatot nyújtott be, amelyen megkaptuk a teljes időtartamra az engedélyt a mobilitásokra – folyamatos odafigyelésével, naprakész információival és nélkülözhetetlen tudásával, szakértelmével mindenben támogatott minket. Miután megkaptuk az engedélyt, nagyon sokféle dolog szakadt a nyakunkba, a teljesség igénye nélkül a következő feladatokat kellett elvégeznünk:

Az utazásra való felkészülés során a diákok először csoportokban gyűjtötték össze a lehetséges felmerülő problémákat, majd utána közösen próbáltunk választ találni a felvetett kérdésekre és megoldásokat az esetleges problémás esetekre.

A Máltára való beutazáshoz szükséges ún. Passenger Locator Form-ot is közösen töltöttük ki.

Csak olyan diákokat vittünk magunkkal, akik rendelkeztek az Európai Unió által kiállított védettségi igazolvánnyal, természetesen utas- és poggyászbiztosítással is rendelkezett mindenki.

Nyelvi felkészítésre is sor került, szerencsére nem kellett sokat hozzátenni a tanulók tudásához, mivel mindannyian B2 és C1 szint között vannak. A nyelvi felkészítés mellett nagy hangsúlyt fektettünk a kulturális felkészítésre, az ország történelmének, helyi adottságok, hagyományok megismerésére.

Egészségügyi felkészítés is zajlott, pl. hogy ki mit csináljon, ha lebetegszik, szerencsére néhány megfázáson kívül nem volt komoly megbetegedés.

Az ún. kapcsolattartási felületeket is kialakítottuk, mind a gyerekekkel és a szülőkkel. A gyors kommunikáció érdekében Messenger és Facebook csoportokat hoztunk létre, amelyekre meghívtuk a hozzátartozókat is, hogy ők is napról napra nyomon követhessék a kint zajló eseményeket. Nagy sikerük volt, sok fényképet, videót töltöttünk fel. Ezeken kívül létrehoztunk egy blogot is, ezen keresztül tudtuk informálni a szülőket és az érdeklődőket is. Ezt a blogot folyamatosan működtetni fogjuk, ide fognak majd felkerülni a jövőben utazó csoportok beszámolóí is.

Ismertettük mind a szülőkkel, mind a diákokkal, hogy ez is egy iskolai rendezvény, tehát az osztálykirándulásokra vonatkozó iskola szabályok erre is vonatkoznak. Mindenki elfogadta a szabályokat, nem is történt semmi olyan, amiért esetleges büntetés járt volna a csoport hazaérkezése után.

Előzetes zoom meeting-en megismerkedtünk a fogadó iskolával és a partner csoport/ok tanáraival.

Az oktatás a Learning Agreement programja alapján zajlott. A diákok megtanulhatták, hogy hogyan tudnak különbséget tenni a fake news és a valós hírek között, elmondhatták saját személyes tapasztalataikat a klímaváltozásról illetve az olasz csoporttal együttműködve találhatták meg a közös válaszokat a felmerülő problémákra. Mint már említettem, az első foglalkozásokon a nyelvi szint nem volt teljesen megfelelő a csoportom számára, szerencsére a tanárral egyeztetve megoldást találtunk erre a problémára is, mivel a későbbiekben már olyan anyagokat hozott, amelyet mind lexikailag, mind grammatikailag azon a szinten voltak, amely szinten a diákok is bővíthették ismereteiket a képzés során.

Nagyon sok országismereti programon vettünk részt, kirándulásokat tettünk többek között Valetta-ba a fővárosba, ellátogattunk három tengerpartra – sajnos fürdésre nem volt lehetőség a hideg időjárás és a metsző szél miatt – voltunk a Nemzeti Akváriumban, voltunk a régi fővárosban Mdina-ban – ahol pl. a Trónok harca világhírű sorozat sok jelenetét forgatták -, Marsaxlokk a halászfalu is nagy élmény volt, meglátogattuk a hagyományos vasárnapi halpiacot, ahogy számos még számomra is ismeretlen tengeri élőlényt láthattunk. Sajnos a rossz időjárás miatt nem tudtunk átmenni a másik két szigetre Gozo-ra és Comino-ra, ill. a hajókázásról is le kellett mondanunk ugyanezen oknál fogva. Voltunk abban a faluban, ahogy a Popeye, a tengerész című filmet forgatták.

A nemzetközi partnerekkel az együttműködés kifogástalan volt, az olasz iskolából nem egy osztály jött, hanem „megversenyeztették” az ottani tanulókat, és így kerültek az utazó

csoportba. Életkorukat tekintve 1-2 évvel fiatalabbak voltak, mint a mieink, de ez nem volt akadálya a sikeres együttműködésnek.

Az említett nyelvi szinteket érintő problémán kívül nem volt más felmerülő probléma, pedagógiai és szakmai téren véleményem szerint a napi másfél óra igazi tanulással eltöltött idő kevés, mindenképpen növelném a tanórák számát a duplájára. Ez egyrészt alaposabb elmélyülést jelentene az adott témákban, másrészt pedig a diákoknak több lehetőségük lenne a projektmunka elkészítéséhez.

Nekem osztályfőnökként a fegyelmezéssel nem volt gondom, a gyerekek – néhány kivételtől eltekintve – nem vétettek a házirend ellen, a megbeszélte takarodókat betartották, a megbeszélte időpontokat betartották.

Mivel mi voltunk az első ilyen diákmobilitásjellegű csoport, ezért a mi tapasztalataink reményeink szerint nagymértékben fogják segíteni a következő csoportok részvételét a hasonló projekteken. A diákjaink elmesélik majd élményeiket nem csak a saját barátjaiknak, hanem bemennek majd különböző osztályokba az alsóbb évfolyamokon, így ők is kedvet kaphatnak ezekhez az utazásokhoz.

Összegzés:

A diákok a máltai projekt alatt fantasztikus, életre szóló élményekkel gazdagodtak. Megismerték egy számukra ismeretlen ország mindennapi életét, az olasz csoporttal együttműködve fejlesztették interkulturális kommunikációjukat. A járványhelyzet miatt számtalan programból kimaradtak, ez a kirándulás csekély, de egyben jelentős „kár pótlást” jelentett számukra. Megtanultak önálló döntéseket hozni, tovább csiszolták egymás közti kapcsolataik minőségét, az amúgy is nagyon jó osztályközösség még teljesebbé vált.

Remélem, hogy a mi utunk és egy kilencedikes osztály küszöbön álló spanyolországi útja példaként állítható az iskola egész közössége elé és a mi segítségünkkel nekik is megadatik majd ez a felejthetetlen élmény.

Majer Tamás

a 11.C osztályfőnöke

kísérőtanár